

Vi har derfor brug for endnu en ordveksling med ministeren, inden vi kan tilkendegive vores holdning til lovforslaget, og vi ønsker derfor lovforslaget tilbage til udvalget til videre drøftelse.

Søren Kolstrup (EL):

Enhedslisten kan tilslutte sig lovforslaget. Vi har registreret, at der er sket forbedringer, og vi hæfter os især ved det tilsagn, der er givet om et ændringsforslag, der sikrer, at der bliver offentlighed i forbindelse med udliciteringer på miljøområdet. Vi vil meget gerne deltage i det arbejde og ser frem til, at man om fornødent får en helt ny type af udliciteringer eller får forhindret sådanne netop for at sikre, at offentlighedslovene gælder fuldt ud, når der foretages sådanne udliciteringer.

Ebbe Kalnæs (CD):

Hvis der er et bredt ønske om at sende lovforslaget tilbage, skal vi ikke fra CD's side modsætte os det, men jeg vil alligevel her med det samme understrege, at på det nugældende grundlag, hvis der altså ikke er mulighed for væsentlige ændringer, så opfatter vi lovforslaget som udtryk for en helt unødvendig overimplementering. På mange måder vil jeg nærmest betegne det som demokratur. Det skal forstås på den måde, at der er så væsentlige demokratiske spilleregler, som efter min bedste overbevisning er kantet næsten alt det, man kan.

Så jeg vil sige, at på nuværende tidspunkt og grundlag – og der skal væsentlige indrømmelser til, og vi vil gerne være med til en rundemere, det vil vi altid – vil vi indstille det til forkastelse ved tredje behandling.

Men som sagt, er der mulighed for en holmgang mere, der flytter væsentligt på lovforslaget, skal vi ikke hindre det.

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

Det er et stort og kompliceret lovgivningsarbejde, vi her lægger frem. Det betyder selv i Danmark en udvidelse af borgernes rettigheder på miljøområdet. Og jeg vil gerne sige tak til de partier, Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti, der er gået ind i en seriøs drøftelse af dette forslag.

Ved vedtagelse af lovforslaget inden sommerferien sikrer vi, at Danmark kommer med blandt de første lande, der ratificerer Århuskonventionen, og vel at mærke gør det på en måde, så lovgivningen er tilpasset tilsvarende.

Det vil være et vigtigt og stærkt signal at sende til de mange lande, vi samarbejder med i EU, og til lande, der søger om optagelse i EU, samt andre europæiske lande, at det land, der har stået fadder til denne her banebrydende FN-konvention, også bliver det land, der blandt de allerførste ratificerer konventionen. Så jeg vil gerne sige tak til de partier.

Jeg har aldrig helt forstået, at de borgerlige partier ville gøre dette til en konfrontationssag. Der er tale om styrkelse af det civile samfund i forbindelse med miljøet. Vi har, som jeg tror hr. Kalnæs var inde på, i forvejen en række gode regler på det her område, og vi forlænger det nu.

Der er en enkelt bekymring, jeg forstår, og det er naturligvis bekymringen med hensyn til sagsbehandlingstider. Det er imidlertid ikke et problem, der er skabt af Århuskonventionen – eller i nævneværdigt omfang bliver påvirket af Århuskonventionen, tror jeg – men jeg har oplyst over for udvalget, at vi er optaget af at forbedre sagsbehandlingstiderne i både Naturklagenævnet og Miljøklagenævnet, og der er en konkret rationalisering i gang, som regeringen naturligvis venter sig meget af. Det er vi parate til at drøfte videre med organisationerne.

Men ellers må jeg sige, at jeg har været utrolig glad for, at Danmark nu bliver i stand til at ratificere konventionen, og jeg håber naturligvis, at de borgerlige partier, der ikke har sagt noget endnu – hr. Kalnæs har jo desværre meldt klart ud – får lejlighed til at tænke en ekstra gang, inden de stemmer imod en banebrydende FN-konvention, som først og fremmest skal være en løftestang for borgernes rettigheder, når det gælder miljøet i hele Europa.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Der er to ting, som er væsentlige i denne sag.

For det første at ministeren sagde, at nogle havde bidraget positivt i debatten. Muligheden for at bidrage i debatten har ministeren stort set ikke givet lejlighed til i hele denne her proces. Det var fastlagt på forhånd.

Og når det er et spørgsmål om udvidelse af borgernes ret, så må man sige: Ja, det er det måske nok. Men den ret har de faktisk i forvejen. Der ligger i dette lovforslag en demokratisk parlamentarisk proces for statsfinansierede ngo'er, som får en særlig rolle og ret, som går væsentlig længere end Hansens og Pedersens, og det er en meget afgørende side, og det er et